

Ба 51264

ДЗІЦЯЧЫ ТЭАТР

ВАСІЛЬ СТАШЭЎСКІ

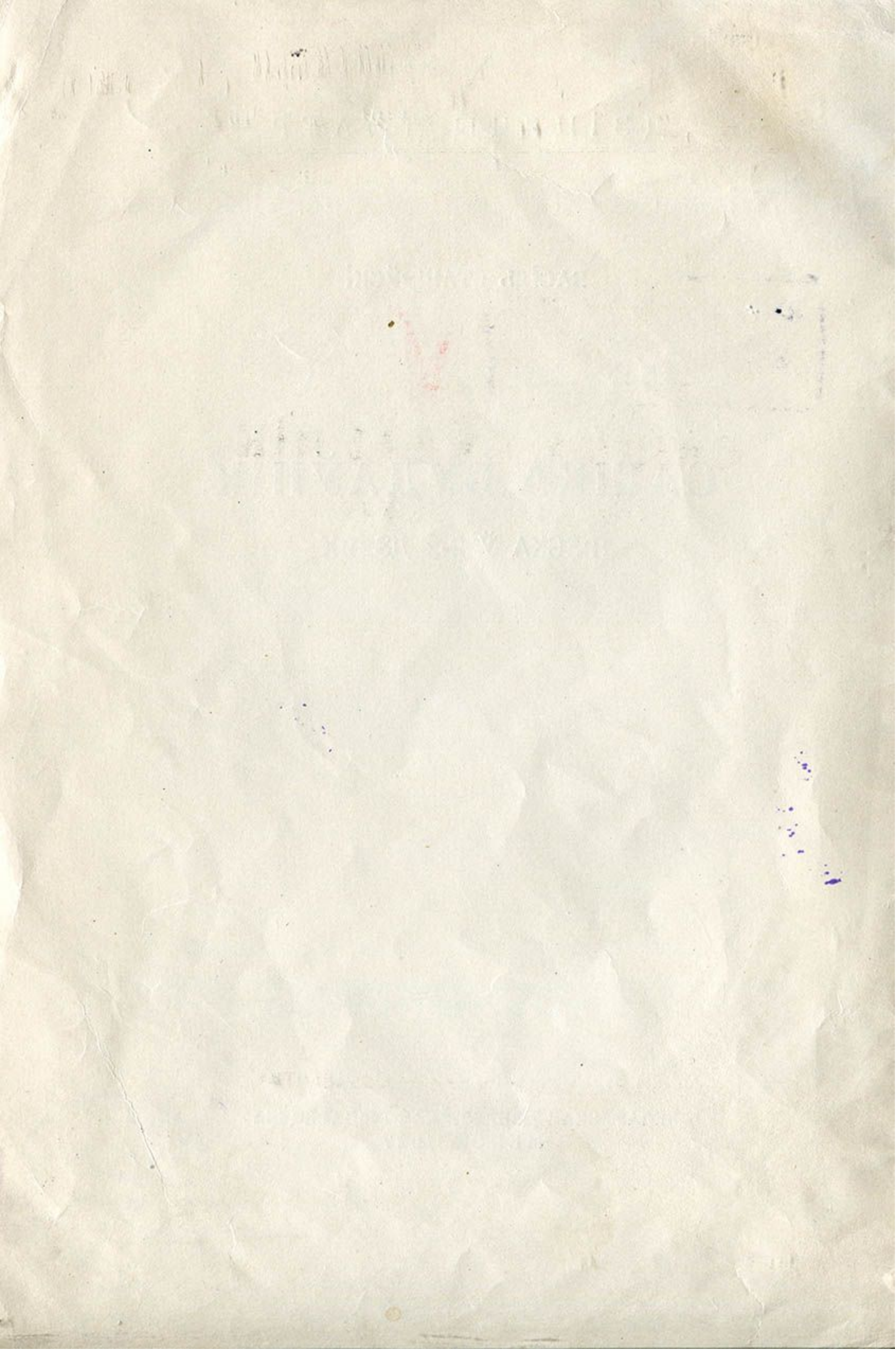
САШКА БУДАЎНІК

П'ЕСКА ў 2-х ДЗЕЯХ

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
МЕНСК—1927

БА 8
57264

891.72-2

ДЗІЦЯЧЫ ТЭАТР

ВАСІЛЬ СТАШЭЎСКІ

ЦЕНТР 1000 Т. С. С. Р.
И. н. ... 1527 3

САШКА БУДАЎНІК

П'ЕСКА ў 2-х ДЗЕЯХ

БА 51264

Бел. с. дзея
1994 г.

1. Сашка
2. Ягорка
3. Шурка
4. Гэляна
5. Маша
6. Вольга
7. Міша
8. Ягорка
9. Шурка
10. Гэляна
11. Маша
12. Міколка
13. Аўхін

вучы, піонеры, рэдка
дзяці школьца, насьмеш
газеты

ДЗЕЯ I

Сашка ў хаце Сашкі, якая мае небагаты выгляд.
У хаце ёсць 2 дзвярэй: адна ў сенцы, другая ў
кухні. На сцэне 9—15 хлопчыкаў. Заслона падмахвае
прадметы п'яцёркіх песень. Некаторы час яны
пра адчыненай заслоне.

ДЗЕЯ II

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
МЕНСК—1927

Сашка будаўнік

П'еска ў 2-х дзеях

А С О Б Ы:

1. Сашка—11-гадовы хлопчык	
2. Бацька Сашкі	
3. Маці Сашкі	
4. Сьцёпка, таварыш Сашкі	
5. Юзік	} вучні, піонэры, рэдка- легія школьн. насьцен. газэты
6. Волька	
7. Мішка	
8. Ягорка	
9. Шурка	
10. Гэлька	
11. Маша	
12. Міколка	
13. Аўхім	

Д З Е Я І

Адбываецца ў хаце Сашкі, якая мае небагаты выгляд. У задняй сьцяне 2 дзьвярэй: адны ў сенцы, другія ў кухню. На сцэне 9—15 хлопчыкаў. Заслона падымаецца пад сьпевы піонэрскіх песень. Некаторы час пяюць пры адчыненай заслоне.

З Ъ Я В А І

1 Хлопчык. Ну, давайце, як у лягерах, становіся Юзік.

(Юзік схіляецца, цуляюць у чахарду. Пераско-
чыйшы кожны куляецца праз галаву і становіцца,
а калі праз яго пераскочаць, то ён куляецца праз
галаву назад і тады ўжо бяжыць пераскокцаць. Так
са сьмехам пачынаюць цуляць усе. Магчыма яшчэ
зрабіць практыкаваньне на „вольны рух“).

Юзік. Давайце яшчэ так: першы лажыся.

Усе. Ну, давайце. (Бяруцца іо хлопчыкаў,
разьлічваюцца на „першы, друі“ і пачынаюць кру-
жыцца).

З Ъ Я В А II

Маці (уваходзіць з кухні). Што вы нарабілі
тут, гэта-ж падумаць, столькі пылу, ды яшчэ па-
варочаеце мне што.

Ягорка. Ня бойцеся, цётка, мы нічога не
паварочаем, мы асьцярожненька, далікатна.

Маці. Да-лі-катна... многа ў цябе далікацтва,
вось пад носам паглядзі. (Ягорка, шмаргануўшы,
выцірае пальцам нос, усе сьмяюцца). Упыну на вас
няма. Ішлі-б дзе ў большую хату, або на двор.

Міколка. Калі-ж на дварэ макравата, цё-
тачка.

Маці. Макравата, а тут што за гульня ў гэт-
кай цеснаце, а яшчэ калі прыдзе бацька, то ён
тут ня будзе з вамі цацкацца.

Юзік. О, дзядзьку мы ведаем, трэба тады
скарэй выносіцца. Ня злуйцеся, цётка, на нас,
мы тут лягеры ўспомнілі, ну і пачалі куляцца.
Хацелася-б яшчэ засьпяваць „вераб'я“.

Маці. Якога гэта вераб'я?

Юзік. А вось такога. Давайце, хлопцы. (Усе
скоранька становяцца ў кола і пляюць, адначасна
перастайляючы ноі адну наперад, друію назад).

Чы-чы, чы-чы, верабей,
Ня клюй маіх канापель,
А я таму вераб'ю
Калом ножку пераб'ю,
А на тую ножку
Куплю я панчошку,
А на тое цельца
Куплю палаценца...

(З словамі „а я таму вераб'ю“ ноі перамяняюцца хутка. Маці з усмешкаю пазірае на іх).

Усе. Пойдзем ужо, пойдзем.

Маці. Ляцеце вераб'і.

Усе *(хорам)*. Бы-вай це зда-ро-вы. *(Адыходзяць).*

Сашка. *(Да Сьцёпкі)*. Застанься, Сьцёпка, пагуляем яшчэ крыху ў нас. *(За сьцяной чуваць).*

Бывайце здаровы,
Мае бацька й маці.
Паганю каровы
Я на сенажаці.

Маці. Ну, а вы чаму ня йшлі на вуліцу, ці куды там, чаго засталіся?

Сашка. Яны ў клуб пойдучь, а я дзе дзенуся?

Маці. Ну й ты разам з імі

Сашка. А вы-ж дазволілі мне ў піонэры паступіць?

Маці. А я табе сыноч і не перашкаджаю вельмі.

Сашка. Цяпер вы не перашкаджаеце, а татка дык гатоў з хаты мяне прагнаць.

Сьцёпка. І праўда, цётка, чаму ваш дзядзька такі сярдзіты, а яшчэ калі падап'е, дык такі страшны...

Маці. Такі ўжо ў яго выгляд і характар, але ён б'ецца рэдка калі.

Сашка. Добра рэдка...

Маці. А на што бярэш яго струмант, ды тупіш?

Сашка. Я ня туплю яго, ні разочку нічога ня вытупіў, толькі...

Маці. Толькі вышчарбіў сякерку.

Сьцёпка. А як ты вышчарбіў?

Сашка. Я сьсякаў сухую вішаньку, мне хацелася з крывенькімі карэнчыкамі, а там камень, ну й крышку, зусім крышку вышчарбіў.

Сьцёпка. І папала добра?

Сашка. Няўжо-ж не папала.

Сьцёпка. (Сьмяючыся). А куды?

Сашка. Папругаю па плячах, але больш сюды (паказвае заду).

Сьцёпка. А нашто табе было сьсякаць тую вішаньку?

Сашка. Як нашто? А я ж нештачка раблю, ня ведаеш? Вось я табе зараз пакажу.

Сьцёпка. Пакажы, пакажы.

Сашка (дастае з-над ложка, ці адкуль там, невялічкую, недабудаваную хатку).

Сьцёпка. Ого-го! Што гэта, хатка нейкая, уй-юй-юй, што ты майструеш... (Сашка задаволенна паглядзе). І вокны, і дзьверы будуць, і столік там, нават печка, а гэта лавачка каля хаты...

А каго ты пасадзіш сюды?

Сашка. Сядзем і я, і ты.

Сьцёпка. Сядзеш, тут-жа мая нага ня зьмесць-ціцца.

Сашка. Вядома, што не, а я сюды такія лялькі пасаджу.

Сьцёпка. Якія лялькі, а дзе ты іх возьмеш?

Сашка (дастае з-пад ложка, ці адкуль там лялькі: мужчыны, жанчыны і начовачкі). А вось яны, гэта вось гаспадар гэтае хаты, а гэта гаспадыня, а гэта дзіця ў начоўках.

Сьцёпка. А нашто дзіця?

Сашка. Як на што? Сям'я каля сваёй хаты...

Сьцёпка. У белай кашулі з паяском... але-ж нейкая вельмі ўжо простая хата.

Сашка. Дак ты-ж ня ведаеш, нашто гэта я раблю ўсё.

Сьцёпка. А нашто?

Сашка. А выстаўка будзе?

Сьцёпка. А... вось нашто ён майструе.

Сашка. Вось я й раблю простую сялянскую нашу беларускую хатку.

Сьцёпка. А ці будзе хто глядзець на яе?

ЗЬЯВА ІІІ.

Маці. Зноў майструеш? Глядзі-ж як увойдзе бацька, то вечарам у печы будуць твае гэтыя цацкі. А гэта-ж што за лялькі?

Сашка (хапае і хавае ззаду). Нічога, гэта так сабе. (Сьцёпка сьмяецца).

Маці. Ну, а дзе-ж ты гэту хатку дзенеш?

Сашка. Заўтра, мамачка, тут яе ня будзе, толькі каб сёньня татка не паламаў.

Маці. Глядзі сам. (Пайшла).

Сьцёпка. Гэта-ж заўтра адчыняецца выстаўка.

Сашка. Я ведаю, браток, дык вось ты памажы мне скончыць, а то я не пасьпею. Памажы, браток, я цябе прашу.

Сьцёпка. Добра, толькі каб не папсаваць чаго замест помачы.

Сашка. Ты хоць будзеш глядзець у вакно, і калі будзе ісьці тата, дык скажаш, тады я зноў схавваю.

Сьцёпка. А, гэта то можна. А з якога боку ён павінен ісьці?

Сашка. З таго й таго. *(Паказвае на вокны). Наглядай. (Бярэцца за працу, кладзе пілку, ставіць клей, кавалкі дрэва. Сьцёпка глядзіць у вакно і няе на мотыў „Чырвоная Армія“ піонэрскую):*

Мы піонэры працоўнай сям'і *),
Дзеці з загонаў чырвоных краін,
Сьцяг вызвалення на захад нясем,
Сьмерць капіталу: узрасьцем—растрасем.

Пылае помстаю

Наш дух юнацкі...

Мы зьнішчым зьдзекі і прыгон

І .. *(Улядаецца).*

Сашка *(устрывожана)*. Што, хто там.

Сьцёпка. А гэта Мотка, боты панёс некаму, а я думаў. *(Пяе далей).*

І на ўсім сьвеце працоўных дзеці

Убачаць сонца ясных дзён:

Мы, піонэры—комуны сыны:

З намі працоўныя—мы не адны.

Сьцяг наш чырвоны затопіць зямлю,

Працы свабоднай зьяднае сям'ю.

Пылае помстаю...

Сашка. Ну, вось шчыток зараз будзе гатоў.

Сьцёпка. А ведаеш, Сашка, успомніў я гэта, браток, лягеры *(адыходзіць ад вакна)*—вось раніцою ўсе сьпім, а сыгналы: ту, ту, ту... Эх,

*) Збор піонэрскіх песень.

усе ўсхватваемся, адзяваемся, пасья бяжым на рэчку, ўмываемся халоднай вадзіцай, а пасья на гімнастыку, а пад вечар раскладваем агонь. Тут расказваюць якія арганізацыі дзяцей за межамі. А то, бывае, як наладзім хор, такі камічны, от весела!!!

Сашка. Глядзі-ж, ты, братка, у вакно.

Сьцёпка А, я й забыўся, бадай ты спрахла. (*Глядзіць у вакно, насвятвае кракавяк, а пасья ня на гэты-ж мотыў*):

Нас ня любяць, нас баяцца *)

Поп кудлаты і кулак,

Бо рашыў запраўды ўзяцца

Комсамольскі маладняк.

Хто супроць нас—прэч з дарогі.

Бачыш гэту грамаду—

Абламаем чорту рогі,

Богу вырвем бараду,

Іду-ду і-ду-ду

— Іду, іду, ідуць, ідуць!!! (*Сашка ўсё хавает*).

Сьцёпка (*азірнуўшыся*). Нашто ты схаваў?

Сашка. Ну, а як-жа, ты-ж кажаш, ідуць?

Сьцёпка. Хто, ты думаеш, ідуць?

Сашка. Татка ідуць.

Сьцёпка. Каровы з поля ідуць, а ня татка, вось і ўсё.

Сашка. Ка-а-ровы... Хай бы-ж адразу казаў так. (*Дастае хатку і зноў пачынае майстраваць*).

Сьцёпка. Ты рабі, пакуль я не скажу табе: „хавай“. (*Глядзіць у вакно*). Фу-р-р. На лісафэце нехта паляцеў. (*Паўза*). Люблю лісафэт. Я, ведаеш, Сашка, як вырасту і будуць грошы, перш за

*) Збор піонэрскіх песень.

ўсё куплю сабе лісафэт і буду выкручвацца. (Паказвае). А ты што сабе купіш?

Сашка. Я ня ведаю. Патрымай, Сьцёпка, я адрэжу калодачкі, аднаму дрэнна. (Сьцёпка трымае).

Сьцёпка. Каб ты хоць па пальцах ня цяў мне.

Сашка. Ня бойся, я асьцярожна, хоць раз зьнячэўку шмаргануў сабе. (Рэжа). Вось яшчэ 2 адрэжу, дый будзе. Каб мне татка пазваляў, то даўно скончыў-бы. (Адчыняюцца дзьверы, на парозе наказваецца бацька).

З Ъ Я В А І V

Сьцёпка. (Спуджана). Хавай. (Сашка абханіў хатку і так і застаўся).

Бацька. Што хавай, што такое? (Бярэ за руку Сашку ды адрывае ад хаткі і аглядае. Майчаньне). Дай сюды пілку. (Сашка дае, бацька глядзіць, ці цэлы зубцы). Дай сюды сякеру. (Сашка дае бацька прабуе пальцамі ці вострая). Яшчэ хавацца будзе ад бацькі...

З Ъ Я В А V

Маці. Ну, ідзі палуднай, а то вечар на дварэ, а ён ходзіць ня еўшы. (Бацька пашоў). (Маці да Сашкі). Забірай усе свае цацкі ды ўцякай куды. (Пашла).

Сьцёпка. Пойдзем да нас, я памагу табе забраць усё, там і скончым. (Сашка бярэ хатку, а Сьцёпка іншыя рэчы і выходзяць за дзьверы. Сьцёпка ў дзьвярох, паглядзеўшы на хату). Здаецца выратаваліся.

ЗАСЛОНА

ДЗЕЯ ІІ

ЗЬЯВА VІ

(Адбываецца ў школе. Сабраліся вучні, пераважна піонэры. Разглядаюць матэрыял для насыценнай газэты).

Волька *(супакойвае)*. Ціха. Я думаю, далей трэба змясьціць артыкул Мішы аб сельска-гаспадарчай выстаўцы. Прачытай, Міша.

Міша *(чытае)*. Яшчэ за некалькі дзён да адчынення выстаўкі, пад'яжджалі фурманкі і прывозілі розныя рэчы. Перад адчыненнем і раніцою ў дзень адчынення вялі розную жывёлу: коні, каровы, сьвіньні, авечкі і нават куры.

Ягорка *(перабівае)*. Эх, жарэбчык адзін быў зграбны такі, калі заіржэ—і-га-га-га. *(Заіржаў, усе засьмяяліся)*.

Шурка. А я бачыла хорашанькія цяляткі...

Волька. Дзеці, ня можна так, нашто траціць час. Давайце паслухаем да канца, зробім якія патрэбны папраўкі і зьмесьцім у газэце, гэта будзе цікава.

Ягорка. А ў мяне і малюнкi прыгатаваны.

Волька. Добра, паглядзім. Чытай, Міша.

Міша *(чытае)*. На выстаўцы больш усяго было з савецкіх гаспадарак і мала з сялянскіх. Было два агароды: культурны і някультурны. На першым бручка, капуста, буракі былі тоўстыя, і

ўсё было харошае, а на другім—ўсё дробнае і дрэннае, бо вельмі густа пасаджана.

Гэлька. А можа там гною больш паложана, дзе лепш расьце.

Міша. Можа і гною больш паложана, але там і пасаджана інакш, у радочкі, а можа і га-тунак лепшы. (*Чытае далей*). Калі ўвойдзеш у царкву...

Ягорка. Не ў царкву, а ў музэй.

Міша. Ну, ня ўсё роўна.

Волька. Так, Міша, тут трэба паправіць, на-пісаць: „у музэй—быўшая царква“. Згодны, каб зрабіць такую папраўку?

Усе. Згодны, трэба зрабіць.

Міша (*чытае*). Калі ўвойдзеш у музэй -- быў-шая царква.

Ягорка. А старыя баяліся зайсьці, ня ўсе, але некаторыя, здалёк паглядалі.

Волька. Не перабівай, Ягорка.

Міша (*чытае*). То ўбачыш многа, многа ча-го: розных яблык, вялізныя галоўкі капусты, гар-бузы, снапы жыта, аўса, розныя зярняткі, а па-сярэдзіне вельмі прыгожа выглядае Ленінскі ку-ток. Людзей заўсёды многа там. Кожны дзень іграе музыка. Усім весела. Ёсьць і школьны ку-ток. Туды вучні прынеслі розныя свае рэчы. Там відаць малюнкi і нашай школы. А ідзеш па калідоры, дык убачыш многа чаго там выстаўле-на. Усё людзі аглядаюць: як гвазды робяць, як друкуюць кніжкі. Усяго не пералічыш. Выстаўка навучае нас, як трэба паляпшаць гаспадарку, каб мець вялікую карысьць, каб усім сялянам і ра-бочым было добра, каб была моцнаю Савецкая

ўлада, каб перамагала ўсіх буржуяў. Далоў капіталістых! Няхай жыве Комуністычная партыя!

Усе. Добра напісаў, брава, Мішка, брава!

Волька. Якія хто хоча зрабіць папраўкі?

Ягорка. Упісаць трэба пра мядзьведзя, што вадзілі па выстаўцы. Я нават намаляваў яго.

Усе. Пакажы, пакажы (*хапаюць з рук малюнкi*) у-у-у, Мішка (*сьмяюцца*) на заднія лапы стаў, а ззаду людзей колькі.

Маша. Трэба зьмясьціць гэты малюнак.

Волька. І я так думаю: малюнак мы зьмесьцім, а пісаць аб тым, як яго там вадзілі, няварта.

Ягорка. Ну, добра. А цяпер глядзеце мае іншыя малюнкi.

Усе. Давай паглядзім.

Ягорка. Вось тут прывязаныя коні стаяць, а гэта той жарэбчык, а гэта клетка з парасяткамі, а гэта царква са сьцягамі.

Волька. Добра, мы іх зьмесьцім. У каго яшчэ ёсьць матэрыял?

Маша. У мяне ёсьць.

Волька. Чытай, Маша.

Маша (*чытае*). У нашай клясе завёўся вялікі мастак. Замест паперы і алоўка свабодна крэйдаю піша на сьпінах вучняў. Работы спаўняе хутка, без заказу і без задатку. Глядзі, мастак, каб хто не намаляваў табе чаго на носе!

Некаторыя. О, добра, добра! Ха, ха, ха!

Гэлька. Ён заўсёды бегае з крэйдаю...

Ягорка. Тут абавязкова трэба даць малюнак і падпісаць: „Янка Кучанок“ ха-ха-ха... Добра напісала.

Юзік. Для гумару ў мяне ёсьць яшчэ. Вось што я напісаў. (*Хоча чытаць*).

Волька. Пачакай. Паправак да заметкі М - шы ня будзе ніякіх?

Усе. Не, ніякіх.

Волька. Ну, чытай ты сваю. *(Да Юзіка).*

Юзік *(чытае).* Дастаецца сабакам, калі Мікола Якімавых ідзе ў школу або з школы. Яму маля падражніцца, яму трэба пазаганяць іх дзе далёка. Пазаганяўшы, ён спакойна ідзе ў школу на другі або трэці вурок. Паглядзі, Міколка, на расклад вурокаў. Там, здаецца, такія заняткі не напісаны. Пара заняцца справай.

Волька. Гэта добра.

Юзік. Толькі малюнак у мяне ня вышаў.

Ягорка. Пакажы малюнак. *(Глядзіць).* Так, у цябе выйшла галава сабакі ў два разы большая, чым галава Міколкі, і тут нядобра. Я папраўлю.

Волька. Ты паправіш, Ягорка. Яшчэ ў мяне ёсьць адна заметка, я сёння скончу яе, зьмесцім, ды на гэты нумар хопіць.

Мішка. А яшчэ тут ёсьць задачкі, шарады.

Волька. Так, гэта добра. Я думаю, заўтра так, як сёння, зьбярэмся і пачнем перапісваць. Рысавальная папера ў нас яшчэ ёсьць?

Ягорка. Ёсьць яшчэ.

Аўхім. А, ведаеце, што трэба было напісаць яшчэ. А вось, як Сашка на выстаўцы стаіць з сваёю хаткаю. Як людзі аглядаюць. Там заўсёды спыняюцца, а ён аб'ясьняе. А раз падыходзіў бацька яго, дык ён хацеў уцячы, прасіў Сыцёпку, каб папільнаваў, а пасля пабаяўся, каб бацька не забраў. А ён падыйшоў, паглядзеў, засьмяяўся, нічога не сказаў дый пайшоў.

ЗЬЯВА VII

Міколка. (*Уб'ягае*). Што, ужо газэту напісалі, напісалі?..

Ягорка. Не, цябе чакалі.

Міколка. А каго на тачку працягнулі?

Гэлька. Без цябе тачка не абыйшлася. (*Сьмяюцца*).

Міколка. Чаму не абыйшлося. Я нічога... а вы ведаеце, ведаеце... не, ня ведаеце.

Ягорка. Ведаем, што ты сабак ганяеш і позьнішся ў школу.

Міколка. Якіх сабак, ты можа сам ганяеш. Я з выстаўкі бягу, там нагароды раздавалі і ведаеце каму далі?

Усе. Каму далі, каму?

Міколка. А вось і не скажу. Здымеце з тачкі, тады скажу.

ЗЬЯВА VIII

Сьцёпка (*уб'ягае*). Сашку нагароду далі. Зараз нясе сюды тапор, пілу...

Юзік. О, о, можа мядаль з печанае рэдзькі далі.

Сьцёпка. Ніякае печанае рэдзькі, а малаток, і серп, і пахвальны ліст.

А вось ён ідзе.

ЗЬЯВА IX

(*Сашка з сярпом і молатам, за ім некалькі хлопчыкаў*).

Усе. (*Убачыўшы*). А праўда.

Волька. Табе далі за хатку нагароду?

Сашка. А вось яна. Пілу і тапор пакінуў дома тату.

Усе. Брава, маладзец, Сашка!

Сьцёпка. У піонэры ўжо бацька пушчае.

Усе. Пушчае?

Сашка. Пушчае ўжо.

Усе. Добра, Сашка-піонэр.

Міша. Я лічу, што трэба ўпісаць усё гэта ў нашу газэту.

Усе. Абавязкова трэба ўпісаць.

Волька. Добра, мы ўпішам.

Сьцёпка. Ён спачатку ня верыў, як выклікалі яго, а я яму крычу—табе Сашка, табе, а нехта з боку кажа—правільна, яму, яму.

Волька. Хатка там засталася?

Сашка. Там.

Волька. А сярпок і малаток дзе дзенеш?

Сашка. А серп і молат я хачу аддаць у школу, хай яны будуць тут у нас.

Волька. Гэта вельмі добра.

Усе. Гэта добра.

Сашка. Вось вам (*Перадае Вольцы*).

Волька. Мы будзем хаваць у нашай школе, як памятку, як падарунак за працу нашага вучня будаўніка—Сашкі.

У часе гэтых слоў усе становяцца так, што Сашка пасярэдзіне, крышку ззаду з аднаго боку Волька с сярпом, а з другога Ягорка з молатам, а нішыя за імі з бакоў.

Волька (*дэклімуе*). Мы дзеці ўсе
працоўныя.

Адзін з другім
мы роўныя.

Мы будучыны цьвет.

Усе (*хорам пайтарваюць*). Мы дзеці ўсе..

Волька. Ня ў шатах мы...

Ягорка. Ня ў золаце...

Волька. З сярпом ў руках...

Ягорка. І молатам...

Удваіх. Збудуем новы сьвет.

Хорам (*ідучы, паўтараюць усё*). Ня ў шатах...

ЗАСЛОНА.

3100011

6750

ЦАНА 20 кап.

Бел.
1994

Handwritten blue ink scribbles.